

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Lazarus Conf. 23. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

rienti Christo commori, nec nisi sub vesperam redire in vitam visa est. Aliàs Crucifixo inhærens multa gemitibus rogabat, cum è cruce Christus:

Quid vis misera? Illa, Nihil aliud præter te Domine.

Ignosce MARGARITA, avara nimium es. aut verò dic, poterásne amplius exigere? *Ex Ann. Minorum.*

Ecce qualiter manumittit, quali premio honorat suam diabolus servitutem, ut mors simul & finiat vitam & inchoet pœnam? at qui Christo serviunt, illusâ morte, cum stipendiis sanctitatis perpetuam transferuntur ad vitam. S. Pet. Chryl. serm. II 4.

S. LAZARUS CONF. 23. Februarii.

Pictorem pingimus, utinam suis coloribus & tam bonis, quàm bonis ille alios Divos depinxit! LAZARVS est, Monachus idem & Apelles, sed sanctior illo altero, ut qui non jam Venere Cupidinesque (oculorum laqueos) sed VIRGINEM & in VIRGINIS sinu VIRGINEM AMOREM, aliofque cæli indigetes animare penicillo solitus est, eoque studiosius, quòd sub eadē tempora Theophilus Imp. sublata è medio omnia Divorum monumenta vellet, omnibusque pœnis in eos sæviret, qui non conspuerent hæc pedibusque calcarent. Pugnabat ergo contra barbaram furorē doctâ manu LAZARVS, & peniculo reparabat, quidquid ferro ille in templis vel deleverat, vel deformarat. Captus igitur & ultimis tormentis excarnificatus in ipso tamen carcere tot trophæa de Theophilo posuit, quot iconas Divorum (plurimæ erant) pinxit. Tunc enim verò excanduit iræ tyrannus, ferroque & ipso candenti patronas Divorum manus eò usque fœdum in modū adussit, dum exanime corpus dolori succumberet. Neque sic

23. Feb.

VITÆ SANCTORVM.

III

fic tamen afflictus manus victas dedit LAZARVS, sed precibus Imperatricis vitā donatus continuò in fano D. Baptistæ ejusdem imaginem exornare aggressus est. Idem in aliis templis, sublato è vivis Theophilo, factitavit, felici semper manu, etsi non haberet jam manum. *Ex Curopal. & Zona.*

Quicumque speciem animæ custodire desiderat, peccatum omne materiamque peccandi summo studio derelinquat. Quid enim sic foedat mentem, Deiq; deformat imaginem, quemadmodum scelera? Quot delicta, tot maculae gestantur in anima. S. Laur. Just. de casto Conn. c. 21.

B. NICOLAUS CONF. 23. Februarii.

Nesciunt, qui aras struunt ornantque, quàm propè absint ab eo, cui struunt, cui ornant. At scire poterunt, si velint. Audierat jam vocantem DEVM NICOLAUS, & monachum indutus aram curabat, cum Christus talem illi se objecit, qualis inter Apostolos obambulare terras visus est, & iteratò ad signa sua illis verbis invitavit: NICOLAE *sequere me.* Nimirum erat hoc currenti stimulos addere, contra quos toties hodie (cum DEVS à mundi uberibus avocatur) ignavi cunctatores calcitramus etiam. Nec adeò multum temporis abiit, cum NICOLAO facienti amicus Christus non jam post cancellos, hoc est panis nubem, sed qualem Angelorum oculis homines invidemus, prospicere visus est, ut post tantos Numinis favores minùs jam mirer familiarem NICOLAI cum beatis Alitibus consuetudinem; qui, cum dæmon malus Divum per fenestram jam jam in præcepserat, auxilio officiosi advolarunt, territumque in geminos choros divisanimarunt, mox etiam oculis